

ת"פ 22298/09/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22298-09-17 מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ 22308-02-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום בת"פ 22298-09-17 (להלן: "**תיק החזקת הסכין**") ובכתב אישום מתוקן בת"פ 22308-09-18 (להלן: "**תיק תקיפת בת הזוג**"). בתיק החזקת הסכין, הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); ובתיק תקיפת בת הזוג, הורשע בעבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם שהנאשם יודה ויורשע במיוחס לו בשני התיקים. עוד הוסכם שיוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. אשר לעונש הוצגה הסכמה כפולה כדלקמן: אם תסקיר המבחן יהיה חיובי, תאמץ המאשימה את המלצת שירות המבחן; בכל מקרה אחר תעתור המאשימה לעונש בן מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.

עובדות כתבי האישום

3. על פי עובדות כתב האישום **בתיק החזקת הסכין**, ביום 13.02.2017 סמוך לשעה 10:00, ברחוב שלום עליכם שבירושלים, החזיק הנאשם בסכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן **בתיק תקיפת בת הזוג**, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת נשואים ולהם תינוק בן כעשרה ימים. ביום 14.12.2018 בשעה 05:17 או בסמוך לכך, שהתה המתלוננת עם בנה התינוק בבית הוריה. לאחר שניסתה להתקשר לנאשם וזה לא השיב לה, הגיעה המתלוננת לביתם בירושלים. רק לאחר שדפקה ארוכות על הדלת, הכניס אותה הנאשם לבית. משנכנסה ראתה כי שורר בבית אי סדר ושאלה על כך את הנאשם. בתגובה, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין ושלא בהסכמתה בכך שזרק אותה על המיטה, אחז בידיה בחוזקה והצמיד אותה למיטה.

תסקיר שירות המבחן

5. **תסקיר שירות המבחן** הוגש ביום 13.12.2020. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד. התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, והתעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 36, נשוי ואב לילד, עובד בתחום האינסטלציה בחמש-עשרה השנים האחרונות. הנאשם בעל 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. בנעוריו הופנה לשירות המבחן לנוער בשל עבירות גניבה ואלימות. הנאשם לא גויס לשירות צבאי על רקע מעורבותו בפלילים והיעדר מוטיבציה.

בהתייחסו ליחסיו עם המתלוננת, מסר הנאשם שהוא חש הערכה כלפיה אולם לצד זאת הירבה לריב עמה בעיקר בשל רצונה לצאת ולבלות במועדונים בתדירות של אחת לשבוע. הנאשם מסר שהוא חש תסכול מתפקודה של המתלוננת כאם, ושלל את האפשרות שעמדותיו נובעות מתחושות קנאה כלפיה. עוד מסר שהמתלוננת שיתפה אותו בכוונותיה להתגרש, אך טרם ברור לו אם זו עמדתה הסופית. בשיחה נוספת שהתקיימה עמו, הביע עמדה אמביוולנטית בעניין המשך הקשר הזוגי וסיפר שהוא חש מושפל.

במהלך השנים השתמש הנאשם בחשיש במסגרת בילויים חברתיים וצרך אלכוהול, וברבות הזמן השתמש באינטנסיביות גם בחשיש ובקוקאין. הנאשם לא שולב בהליך טיפולי בקשר לשימוש בסמים. הנאשם שלל שימוש בסמים בשנים האחרונות, אך לא הגיע לבדיקה לאיתור שרידי סם שנקבעה לו בשירות המבחן.

לנאשם עבר פלילי הכולל מאסרים בפועל בעקבות הרשעותיו בעבירות סמים שונות.

בהתייחסו לעבירת התקיפה, מסר שהמתלוננת חשדה שהוא בוגד בה ועל כן העלילה עליו. הנאשם טען שהוא אינו אדם אלים ושלל נזקקות טיפולית הנוגעת להתנהגות אלימה. בשיחה נוספת עם הנאשם, מסר שאשתו שלמה עם רצונה להתגרש אם כי קיימת מצדה נכונות לשלום בית. המתלוננת מסרה לשירות המבחן בשיחה טלפונית שבכוונתה להתגרש מהנאשם, שהאווירה ביניהם תקינה, ושהיא אינה חוששת מפניו.

אשר לתיק החזקת הסכין, הסביר הנאשם שחבר הזמין עבורו את הסכין מחוץ לארץ ומדובר בצידוד מקצועי המשמש אותו לצורך עבודתו. הוסיף שהבין בדיעבד שאסור היה לו להחזיק בסכין שלא בין יתר כלי העבודה.

שירות המבחן התרשם שקיים סיכון בינוני להישנות עבירות.

בהמלצתו, סבר שירות המבחן שיש לגזור על הנאשם **צו של"צ בהיקף של 200 שעות** לצד עונשים מותנים. זאת, כיוון שקיים צורך לשלול התנהגות אלימה מחד גיסא, ולהטיל ענישה שלא תחמיר את מצב היחסים הזוגי מאידך גיסא.

6. לבקשת ההגנה נשלח הנאשם לשירות המבחן פעם נוספת, לצורך עריכת תסקיר משלים שיבהיר את התמונה בנוגע ליחסו של הנאשם לעבירות.

תסקיר משלים הוגש ביום 04.03.2021.

הנאשם סיפר לשירות המבחן על גירושיו מהמתלוננת כחודשיים קודם לכן תוך שהדגיש ששמרו על יחס מכבד והגיעו להסכמות הדדיות בנוגע להסדרי הראייה וההסדרים הכלכליים.

בהתייחסו לעבירה מסר שהמתלוננת העירה אותו לפנות בוקר והטיחה בו אשמות שווא שלפיהן הוא בוגד בה. לדבריו חשש להישרט מציפורניה ולכן דחף אותה לעבר המיטה והצמיד אותה למיטה כדי להרגיעה. הנאשם הבהיר שהוא מבין שהתנהגותו עלולה הייתה להיחוות מצד המתלוננת כאלימות, הצטער והתחרט על מעשיו וביקש לקבל עליהם אחריות.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, שמסרה שהליך הגירושין היה מכובד והקשר עם הנאשם טוב וחיובי.

שירות המבחן התרשם שהנאשם הצליח לבטא הכרה ראשונית בהתנהגותו האלימה.

לאור כל האמור, ובפרט נוכח הקשר החיובי והמכבד שהתפתח בין הנאשם למתלוננת והחשש להפר את האיזון הנוכחי במשפחה, **חזר שירות המבחן על המלצתו שלא להטיל על הנאשם ענישה מחמירה ולהסתפק בצו של"צ לצד עונש מותנה.**

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

7. בא-כוח המאשימה עו"ד רמי בן חמו טען שכיוון שתסקירי שירות המבחן אינם חיוניים, המאשימה אינה כבולה להסכמתה לאמץ את המלצת שירות המבחן. זאת טען כיוון שהנאשם לא הגיע למסור בדיקות שתן לאיתור סמים, לא הסכים להשתלב בהליך טיפולי, לא קיבל אחריות מלאה, השליך את האשמה על המתלוננת, פעל ועדיין נוטה לפעול באופן אימפולסיבי, ושירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

ב"כ המאשימה עתר לגזור על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות בכפוף להתאמתו, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

בטיעוניו התייחס לנסיבות ביצוע העבירות, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם תוך שהדגיש ששירות המבחן התרשם מסיכון בינוני להישנות העבירות.

אשר לעבירת החזקת הסכין טען שיש לקבוע בגינה מתחם שבין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר ולו בעבודות שירות.

אשר לעבירת תקיפת בת הזוג, טען שהמתחם בגינה נע בין של"צ בהיקף נרחב ועד לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות בכפוף להתאמתו.

אשר לעונש המתאים, טען שלאור עברו הפלילי של הנאשם, הנתונים העולים מהתסקירים, וחומרת העבירות, יש למקם אותו באזור הבינוני התחתון של שני המתחמים.

8. מנגד טען בא-כוח הנאשם עו"ד גדעון נחום שאין לשחרר את המאשימה מהסכמתה במסגרת הסדר הטיעון לאמץ את המלצת שירות המבחן. לשיטתו, טיעונו של התובע מייטרים את המהלך שבו נקט בית המשפט עת ביקש תסקיר משלים לשם הבהרת התמונה בנוגע ליחסו של הנאשם לעבירה. שכן מהתסקיר המשלים עלה שהנאשם הכיר בחטאו, קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה והוא מבקש טיפול זוגי.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה. בטיעונו התייחס לעתירת המאשימה וטען שבקשתה לגזור על הנאשם מאסר בגין תקיפת אשתו היא הוזלה של טענותיה שלה שכן משתמע מהטיעונים שאין דרגות חומרה, הכול חמור ומצדיק רף של מאסר. ב"כ הנאשם ביקש שלא להתיר למאשימה לחזור בה מהסכמתה לאמץ את המלצת שירות המבחן נוכח הנתונים שעלו בתסקיר המשלים ובפרט ההכרה בחטא, ההכאה על חטא, החפץ בטיפול זוגי, וההמלצה המקלה של שירות המבחן. ב"כ הנאשם הציג את תמונת הסכין לבית המשפט.

דברי הנאשם

9. הנאשם בדבריו לפני הסביר שהסכין שימשה אותו לשם פתיחת מכסים במסגרת עבודתו כמאתר נזילות ואינסטלטור וכיום הוא משתמש בכלי אחר שאותו הציג לבית המשפט. הנאשם חתם את דבריו בכך שאמר: " אני מבקש סליחה על מה שקרה ואני מצטער. אני שוכר דירה... אני מחזיק בית, אני עם הילד חצי שבוע, איך אעשה עבודות שירות?"

דין

תיק החזקת הסכין - מתחם העונש ההולם

10. בתיק זה נפגעו **הערכים החברתיים המוגנים** שעניינם ההגנה על שלום הציבור וביטחון והשמירה על הסדר הציבורי.

11. לענין **מידת הפגיעה בערך המוגן** - לנוכח הסבריו של הנאשם שלפיהם מדובר בסכין ששימשה אותו לפתיחת מכסים לצורך עבודתו כאינסטלטור ושבמועד תפיסתה לא הייתה מונחת בין יתר כלי העבודה, ספק בעיניי אם מדובר בעבירה. ברם משהסכימו הצדדים לכך בלי שהתיק נוהל, אכבד את הסכמתם ואקבע שמידת הפגיעה בערך המוגן היא נמוכה.

12. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת**: לאחרונה ניתן בבית המשפט העליון פסק הדין ברע"פ 5833/20 **דרדיק נגד מדינת ישראל** (17.09.2020), שבו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בהחזקת סכין ונידון לארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה. זאת לאחר שבמסגרת ערעור המיר בית המשפט המחוזי את תקופת המאסר בעבודות שירות שנגזרה על הנאשם למאסר ממש לאחר שהנאשם לא התייצב לראיונות התאמה שנקבעו לו. בהתייחסו לעונש קבע ביהמ"ש העליון כך: **"העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים, והמבקש אף לא טען לכך בבקשתו..."**.

בגזר הדין שניתן בערכאה קמא (ת"פ (ת"א) 58325-08-16 **מדינת ישראל נגד דרדיק** (10.06.2019)) סקר בית משפט השלום את הפסיקה הנוהגת בעבירת החזקת סכין, ומצא שזו מגוונת ונעה במנעד שבין צו שירות לתועלת הציבור ועד למאסרים בפועל (ועיין בהפניות המאוזכרות שם). מפסקי הדין עולה שמידת החומרה נגזרת מסוג הסכין, נסיבות החזקתה, נסיבות העבירה בכללותן, קיומן של עבירות נלוות, והסבריו של הנאשם.

תיק תקיפת בת הזוג - מתחם העונש ההולם

13. בתיק זה נפגעו **הערכים החברתיים המוגנים כדלקמן:**

ערך ההגנה על בטחונה, שלמות גופה, שלווה נפשה, וכבודה של המתלוננת;

וערך ההגנה על הביטחון השלום והשלווה בתוך מסגרת המשפחה.

14. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, מצאתי שזו ממוקמת ברף חומרה שאינו גבוה. אין מחלוקת על הכיעור שבמעשה. מדובר בפרץ אלימות שספגה המתלוננת מהנאשם, אלימות אשר השפילה אותה ופגעה בכבודה כאדם וכאישה. עם זאת, האלימות הייתה רגעית וחד פעמית, לא הותירה חבלות, לא הייתה קשה ואכזרית, ולא כללה התעללות מתמשכת.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת שהוטלו על נאשמים בעבירות אלימות במשפחה עונשים במנעד רחב שבין מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים ועד למאסר ממש לצד עונשים נלווים. כעולה מהפסיקה נגזרו העונשים בהתחשב בטיבם ואופיים של מעשי האלימות, חומרתם, תדירותם, הנזקים שנגרמו בעטיים, מסוכנותו של הנאשם, השילוב שבין עבירות האלימות במשפחה לעבירות נוספות, ונסיבות העבירות בכללותן.

וראו בשינויים המחויבים את פסקי הדין שלהלן: רע"פ 1884/19 **שמריז נגד מדינת ישראל** (14.03.2019); רע"פ 3077/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (02.05.2016); עפ"ג 921-02-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (30.04.2015); ע"פ 8394-12-13 **מדינת ישראל נגד פלוני** (13.02.2014); ת"פ 14730-03-14 **מדינת ישראל נגד פלוני** (14.02.2016); ת"פ 36202-02-12 **מדינת ישראל נגד קבסה** (10.04.2013).

הסדר הטיעון

16. כאמור באו הצדדים בהסדר טיעון מסוג "רף עליון מותנה". במסגרת ההסדר הוצב תנאי כפול שלפיו אם תסקיר המבחן יהיה חיובי תסכים המאשימה להמלצת שירות המבחן. בכל מקרה אחר, תגביל המאשימה את טיעוניה למאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי בכפוף להתאמתו של הנאשם. ההסדר אינו מגביל את ההגנה לטיעון כאוות נפשה על פי כל אחד מהתרחישים.

17. תיקון 113 לחוק העונשין (להלן: "**תיקון 113**") שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, אינו מתייחס להסדרי טיעון. נשאלת אפוא השאלה מהו היחס בין הסדרי טיעון לעקרונות תיקון 113 והאם יש

ליישם את מתווה הבניית הענישה גם על הסדרי טיעון או שמא מדובר בשתי מערכות שיקולים נבדלות זו מזו המוליכות לעיתים למסקנות שונות באשר לעונש הראוי לנאשם.

בסוגיה זו נשמעו שתי גישות בפסיקת בית המשפט העליון (ראה: ע"פ 8109/15 **אביטן נגד מדינת ישראל** (09.06.2016); ע"פ 2524/15 **שפרנוביץ נגד מדינת ישראל ואח'** (19.07.2016); ע"פ 512/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (04.12.2013)).

לאחרונה נפסקה הלכה בסוגיה בע"פ 1902/19 **אסולין נגד מדינת ישראל** (31.05.2020) שלפיה הורה בית המשפט העליון שיש לקבוע מתחם ענישה גם במסגרת הסדר טיעון. נקבע שאין צורך בקביעת מתחם במובן הפורמלי אלא בצורה "רכה" ולשם קבלת מידע והקשר לעונש שראוי היה לקבוע בהסדר. עוד נקבע שמתפקידה של התביעה להסביר לבית המשפט ולו בתמצית מה היו שיקוליה עת כרתה את הסדר הטיעון וכנגזרת משיקולים אלה יתאפשר לבית המשפט ליתן את המשקל הראוי להסדר ולמידה שבה עליו לתת דעתו למתחם העונש הראוי ולעקרונות תיקון 113.

18. עוד נקבע בהלכה הפסוקה שככלל ייטה בית המשפט לכבד הסדרי טיעון המובאים לפניו, זולת במקרים חריגים שבהם לא מתקיים איזון ראוי בין טובת ההנאה שמעניק הסדר הטיעון לנאשם ובין התועלת שיש בעונש המוצע במסגרת ההסדר, לאינטרס הציבורי (להלן: "**נוסחת האיזון**") (ע"פ 1958/98 **פלוני נגד מדינת ישראל** (25.12.2002)).

ודוק, נקודת המוצא בבחינת הסדר טיעון היא העונש המוצע בו. במסגרת הבחינה יבדוק בית המשפט האם העונש המוצע הוא פרי של איזון נכון בין טובת ההנאה המוענקת לנאשם - בהשוואה לנורמת הענישה המקובלת ובהתחשב בחומרת העבירה, נסיבותיה, ונסיבותיו של הנאשם - ובין התועלת שיש בעונש לאינטרס הציבורי, בהתחשב במטרה שלשלמה גובש ההסדר.

בע"פ 7757/11 **פלוני נגד מדינת ישראל** (13.02.2013) הדגיש בית המשפט העליון את השיקול הקשור בפגיעה שתיגרם לנאשם אם יידחה הסדר הטיעון נוכח החלטתו להודות ולוותר על ניהול הליך מלא.

19. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לערכים החברתיים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, וכן למדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי שטווח הענישה שהוצע בהסדר הטיעון מצוי בתוך מתחם העונש ההולם שהייתי קובע אלמלא ההסדר.

20. למרות שהמאשימה לא התייחסה במפורש לנימוקי הסדר הטיעון, ניתן להניח מטיעוני הצדדים שהנימוקים נוגעים לשיקולי יעילות וחיסכון בזמן, מניעת הצורך להעמיד את המתלוננת על דוכן העדים על כל הכרוך בכך, שיקום המשפחה, וחלופי הזמן הנוגע להחזקת הסכין.

21. מששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה מצאתי את הסדר הטיעון במתכונתו הכוללת - מאוזן, סביר, ומבוסס על שיקולים ראויים - ועל כן החלטתי לאמצו.

22. בהתייחס למחלוקת שנתגלעה בין הצדדים בשאלה האם התסקירים חיוביים או שאינם חיוביים, סבורני שבמקרה זה ההכרעה בין עמדות הצדדים מייתרת את הצורך להכריע גם בשאלה זו.

אף על פי כן אעיר שהמונח "תסקיר חיובי" אינו ברור די הצורך ולדעתי עדיף להימנע משימוש בו במסגרת הסדרי טיעון שכן כמו במקרה שלפנינו יש בתסקירים פנים לכאן ולכאן.

לפיכך טוב תעשה המאשימה אם תעדיף את השימוש בפרמטרים ברורים ומדידים כגון: קבלת אחריות, סיכוי נמוך להישנות העבירות, מסוכנות נמוכה, סיכויי שיקום, המלצה עונשית שיקומית וכיו"ב.

23. משבחנתי את עמדות הצדדים ונימוקיהם השתכנעתי שבהינתן שהנאשם והמתלוננת כבר התגרשו והחיכוך ביניהם פחת, ובהינתן שהם הורים לילדים משותפים וצפויים להמשיך ולשתף פעולה בעתיד, הרי שיש להעדיף את השמירה על יציבות הקשר ביניהם על פני מיצוי הדין עם הנאשם. הדברים אמורים בפרט על רקע המלצת שירות המבחן שסבר שהטלת ענישה מחמירה עלולה להפר את האיזון החיובי שהושג במשפחה ובכך נמצא ששכרה של ההחמרה יצא בהפסדה.

עוד אוסיף שהרגישות הנדרשת מעיסוק בעבירות אלימות בתוך המשפחה מחייבת במקרים המתאימים שבהם לא נמצאה חומרה יתרה בעבירות וקיים סיכוי ממשי לשיקום היחסים במשפחה, להעניק מעמד בכורה לאינטרס טובת המשפחה, וכך סברתי שיש לנהוג במקרה זה.

גם תיק החזקת הסכין אינו מטה את הכף אל עבר ההחמרה שלה טענה המאשימה שכן מידת הפגיעה בערכים המוגנים בעבירה זו נמצאה נמוכה ומאז שנעברה חלפו למעלה מארבע שנים.

מסיבות אלה, במנעד שבין עתירת המאשימה לעתירת ההגנה, אימצתי את עמדת ההגנה שאף היא חלק מהסדר הטיעון.

24. בבואי לבחון את סבירותו של הסדר הטיעון, זקפתי לחובת הנאשם את מידת הפגיעה בערכים המוגנים ואת הרשעותיו הקודמות.

אשר להרשעות הקודמות, בשנת 2019 הורשע הנאשם בהפרעה לשוטר (עבירה משנת 2017) ודינו נגזר למאסר על תנאי.

בשנת 2012 הורשע ב-10 תיקי סחר בסמים (עבירות משנת 2012) ודינו נגזר למאסר בן 14 חודשים לצד מאסר על תנאי.

בשנת 2005 הורשע ב-8 תיקים בעבירות סמים שונות לרבות סחר בסמים (עבירות משנת 2002 ו-2004) ודינו

נגזר לצו של"צ, לצד מאסר על תנאי וצו מבחן.

25. לזכות הנאשם התחשבתי בהודאתו, בקבלת האחריות, בחרטה שהביע, וביחסים החיוביים והמכבדים שנרקמו בינו למתלוננת מאז הליך הגירושין.

26. בהמשך לכך, בחנתי את נימוקי הסדר הטיעון ואת העונש המוצע בו, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהקשר זה, מצאתי שהסדר הטיעון סביר, מבוסס על שיקולים ראויים ומקיים את נוסחת האיזון דלעיל ועל כן החלטתי לאמצו.

27. לא מצאתי הצדקה לגזור על הנאשם פיצוי למתלוננת כעתירת המאשימה שכן מדובר בסטייה מהסדר הטיעון. כאמור על פי ההסדר נקבע שאם תסקיר המבחן לא יהיה חיובי תגביל המאשימה את טיעוניה למאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי. מכאן שלא הוסכם על רכיב פיצוי.

סוף דבר

28. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות כולן אני גוזר על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. **שירות לתועלת הציבור בן 200 שעות**, בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 30 יום. שירות המבחן יהא רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בפנייה לבית המשפט.

בהתאם לאמור בסעיף 71א(ה) לחוק העונשין, הנאשם מוזהר בזאת שעליו למלא אחר הוראות צו השל"צ שאם לא כן, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד לחוק העונשין, קרי, בית המשפט יהיה רשאי לבטל את הצו ולהטיל עליו עונש אחר במקומו.

ב. **מאסר בן ארבעה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות למעט איומים ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' ניסן תשפ"א, 22 מרץ 2021, במעמד הצדדים.

